

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

(vypracovává oponent práce)

Student/ka:	Simona Riedlová
Studijní program:	Učitelství pro základní školy
Studijní obor:	Učitelství pro 1. stupeň základní školy
Téma diplomové práce:	Práce s rytmickými strukturami v hodinách HV na 1. stupni ZŠ
Vedoucí práce:	Mgr. et Mgr. Ing. Veronika Růžičková, Ph.D.
Oponent práce:	prof. Mgr. MgA. Jiří Bezděk, Ph.D.
Akademický rok:	2022/2023

Koncepce práce a její struktura:

Diplomová práce se zabývá prací s rytmickými strukturami v hudební výchově na 1. stupni základní školy. Práce je rozdělena na dvě části. První část se věnuje teoretické základně, hudebnímu vývoji dítěte, možnostem rytmických cvičení a cílů vyplývajících z RVP. Také se zaměřuje na možnosti práce s rytmickými strukturami a využití různých pomůcek, digitálních technologií a různých forem pedagogické práce s hudebním rytmem. Druhá část práce přináší praktické náměty a nápady na hudební hry rozvíjející nejen rytmus dětí. Ve druhé části se také nachází anketa provedená u malého vzorku žáků 5. ročníků. Byly zde použity dvě metody dotazníkové šetření a pozorování. Koncepci práce považuji za logickou, jednotlivé kapitoly jsou vzájemně provázané.

Obsahová stránka:

Silnou stránkou této diplomové práce je její úzké napojení na praxi. Simona Riedlová připojuje mnoho podnětných detailů pro rozvoj rytmického cítění žáků, které patří do oblasti her, učebních pomůcek i digitálních technologií. Jsem si jist, že v jejich výčtu najde mnohý učitel cenné informace. Dotazník i pozorování pokládám též za důvěryhodné. Se všeobecným úpadkem hudební kultury v běžné populaci jsme konfrontováni na každém kroku. Zajímavý je poznatek o relativní oblibě aktivních hudebních činností, které lze v rámci hudební výchovy provádět.

Diplomantka se v úvodu též snaží o obecnější formulace, které vymezují základní parametry hudební kinetiky. Ty se poté stávají nástroji v pedagogické práci. Zde se bohužel nachází slabá stránka spisku. Především pokládám za nešťastné nazvat kapitoly a podkapitoly sledovaného typu „Teoretické pojednání o rytmu“, „Rytmus z pohledu historie“, „Definice rytmu“ či „Metrum, takt a rytmické struktury“. Takové názvy vybízejí k přesným hudebně teoretickým definicím. Ty

v uvedených částech zdaleka nejsou, především proto, že se neopírají o základní práci z hudební kinetiky TICHÝ, Vladimír. *Úvod do studia hudební kinetiky*. 1. Praha: HAMU, 1994. ISBN 80-85467-07-0. Za důležitý doplněk uvedené základny považuji i formulace o kvantifikaci času od Jaroslava Zicha v jeho knihách o teorii interpretace. Škoda, že zmíněné kapitoly v diplomové práci Simony Riedlové nebyly nazvány např. „Kinetické aspekty hudby optikou hudební pedagogiky“, tím by zde uvedené formulace bylo možno akceptovat v souvislostech.

Jazyková stránka:

Diplomantka se snaží o čtivý odborný jazyk a ve větší části práce se jí to docela daří. Lze však doporučit vyhnout se extrémně dlouhým souvětím, zvláště v místech, kde jde o důležitý popis situace, metody či věci. Text však sužuje celá řada překlepů, chyb ve vazbách (např. na str. 2, 3, 4, 15, 20, 23, 40 apod.), interpunkčních chyb (např. na str. 2, 4, 40, 77 apod.) či grafických nedodělků (zde se mi zásadně nelíbí, že text není umístěn pod relevantními notami – viz obr. 10, 15, 16; a to i přes to, že jsou to převzaté příklady).

Formální stránka:

Práce je přehledně rozdělena do kapitol a podkapitol, Přehled literatury je v pořádku.

Hodnocení:

Vzhledem k uvedeným nedostatkům navrhuji „dobře“.

V Plzni dne 30. 5. 2023

.....
Prof. Mgr. MgA. Jiří Bezděk, Ph.D.